

(המשך מעמוד 45)

צא סוף סוף האוהל המארוקאי. אוהל שהוקם במיוחד עם כריכות ומיזרונים רבים מרופדים קטיפה בשלל צבעים, לכל המארוקאים הי ירועים שהגיעו לשם. היו שם ראש-הממשלה מנחם בגין, יושב ראש הסוכנות אריה דולצין, ראש עיריית ירושלים טדי קולק וחבריי כנסת רבים, ביניהם מוטה גור, יוסף רום, שימחה דיניץ, מיכאל בר-זווה ועוד רבים וטובים. כולם מייצגים את העם. כמובן, נכחו גם נשיא המדינה ואשתו, שישבו עם הם, כמו כולם בתוך האוהל. על המיזרונים, השירים זבולון המר ואהרון אוזן.

ברגע שהתיישבה כל הכבודה על הכריות, התחילו להגיע המאכלים בשרשרת בלתי נפסקת. היה שם מכל טוב, כשנשים בתלבושת מא-רוקאית מסורתית וגברים בקפסנים וטרבושים. מגישים את המטעמים יש לפיותיהם של הנכבדים. סר-ללת הצלמים הרבים, שעמדה לה-נצח את האירוע, הפחידה את האורחים והם לא הודרוו לתת דרוו לפיהם. הם חששו שהמצלמה תפוס אותם בפוזו בלתי מכובדת עם הפה פתוח. מנחם בגין הסת-פק בכוס תה. היתידה שהרשתה לעצמה לטעום מכל דבר, היתיה אופירה נבון.

בגין! בגין!

הזלילה והגדולה התבצעה ב-תוך האוהל, הרחק מעיניהן הי-סקרניות של החוגגים בחוץ. אחרי שגמרו כולם לחלק חיוכים אלה לאלה, הגיע תור הגאומים.

בוה אחר זה עלו כל המכובדים על בימת הכבוד, כשקריאות "בגין בגין" מלוות אותם, ונשאו איש איש בתורו את דברו לאומה. ראשון פתח מנהל המימונה, סם בן-שיטריה. הוא הודה לכל הגופים והמוסדות שעזרו באירגון האירוע. אחריו עלה עקיבא לוינסקי, גיור בר ההסתדרות הציונית העולמית, שאינו בדיוק מיוצאי מארוקו. הסר פר הצרפתי הידוע, אלבר ממי, בירך את הקהל בצרפתית. שר-התינוך, זבולון המר, שניאות לה-גיע, הזכיר בדבריו את הרמב"ם ואמר: "יום המימונה עדות לכוח הרוחני וליופי התרבותי של יהודי צפון-אפריקה שבלי יצירתם היתה נשמתנו דלה."

הבא בתור הגאומים היה השר יצחק מודעי, יו"ר ועדת השירים לטקסים ולסמלים. גם הוא דיבר על המימונה שהפכה לחג בחיי כולנו.

השר אהרון אוזן, נשיא הפדרציה הספרדית העולמית, גמר את נאומו עוד לפני שהתחיל אותו: "שתזכו לשנים רבות טובות ונעימות. כה לחי." הוא שבה את ליבו של הקהל בנאום הקצר.

הרשימה היתה ארוכה. לכל מי שאינו מארוקאי היה מה לומר לעם החוגג. אריה דולצין דיבר גם הוא על שימחת כל העם כולו. טדי קולק: "חג של האומה נולד. כה לחי." וכמוכן קודת השיא של כל הגאומים, המארוקאי הידוע: מנחם בגין. הקול קידם את פניו בקרי-אות: "בגין! בגין!" ובשיר "בגין מלך ישראל". הם לא רצו להפסיק לשיר, עד שלא ביקש זאת מהם ראש-הממשלה. "מברך אתכם בכל ליבני בשם הממשלה על ההישג הזה." אמר בגין "מדי שנה אנחנו ביחד ותמיד נהיה יחד." והקהל עונה "בגין! בגין!" "מאחל לכו-לנו, שבגין ראש הממשלה, "שב-קרוב בימינו נזכה לשלום וביטחון ולאהבת ישראל. עם ישראל חי וקיים!" והקהל: "בגין! בגין!" אחריו עלה הנשיא נבון, אך הי-קהל היה משולהב מדי, ואפילו המילים המארוקאיות, שבהן תיבל נבון את נאומו, לא הרגיעו את הקהל שהמשיך לצעוק: "בגין! בגין!" אין ספק שבגין היה המא-רוקאי האהוד ביותר ביום המימונה בירושלים.

הוא היה מס' 1 ברשימת ה'11, שהמישטרה יחסה להם

את הנהגת הפשע המאורגן. הוא ישב בכלא סינג'סינג. הוא

נפגע מ'16 כדורים. הוא רצה להקים רשת של בתי-מלון

— אסלן בקשר למשוו שקורה לו — מתקבל בברכה. בקיץ היה לי מיקרה עם המציל מבתיים, יעקב לוי המכונה "אפאש". הוא גרוש כמה פעמים ויש לו תיק על בעילת קטינה, בקיצור, נראדם עם עבר פלילי, שמתעסק שם, בחוף הסלע, עם נשים נשואות. לאחותי יש קיוסק באותו חוף, ואפאש היה לוקח משקאות ועוד דברים ולא משלם. אחרי תקופה, כשהצטבר חוב רציני ואחותי ביקשה ממנו לשר-לם, הוא שוב לא שילם והמשיך לקחת דברים.

פגיתי אליו ואמרתי לו שישלם בהודמנות. אמרתי לו, שיש גבול לכל דבר, היו איתי עדים ששמעו הכל. למחרת הלך להתלונן במי-שטרה וסיפר, שהיכו אותו ודירדרו את האוטו שלו לתהום. הוא אמר שהוא חושד בי. עצרו אותי והדיקו לי המישה סעיפים. הייתי אז פצוע ויצאתי מבית-החולים אחרי שירו בי והיה לי מיסמור בלסת. עורך-הדין שלי, אריה שערבי, הסביר לשופט שכל זה לא מתקבל על הדעת. שיחררו אותי. בקיצור, כל דבר שקורה — אני פנים באופן או-טומטי.

מה אני צריך את כל הבעיות המיותרות האלה? אני אסע מכאן לרומא, ואחיה שם בשקט. אבוא לארץ, לפעמים, לראות מה קורה. **עד כאן דבריו של אסלן.** בנו בן ה-9 — אחד משלושת ילדיו — בא לקחת את אסלן ל-קניות של פסח. הוא ראה מיכנסים מיוחדות באיוו חנות. אסלן מחייך ונוכח: "בימים שהייתי ילד היתה מודה? את הנעליים של החורף היו גזורים והופכים לנעליים של קיץ."

"מיסמך העשרה"

יחזקאל אסלן גדל בשכונת התיקוה. בביתו היו עשרה יל-דים: חמש בנים וחמש בנות. האב, שנפטר בינתיים, היה ירקן בשוק של השכונה. יחזקאל סיים בית-הספר העממי ולא המשיך ללמוד. חבריו היו אף הם בני שכונת התיקוה. בגיל צעיר כבר היה טיפוס של מנהיג, ועם חבריו עסק בגניבת רכב. ב-1967 נידון למאסר של 18 חודש בגין נהיגה ללא רשיון. בגיל 24 נתפס בארצות-הברית כשברשותו 140 ק"ג חשיש. הוא נידון לחמש שנות-מאסר. חלק מהתקופה ישב בכלא סינג'סינג. ב-1979 נדון ל-38 חודשי מאסר על סחר בסמים, אחרי שנתפס ב-מלון רמדה עם חברים.

הכמות היתה מזערית — כמה פירוורים — והעונש היה יוצא-דופן בחומרתו. כשיצא מהכלא, פתח את המיסעדה ואת חנות-המי-שקאות בשכונת-התיקוה. יחזקאל אסלן, נעצר עוד פעמים רבות בקשר מיקריירצה, אך שו-חרר מחוסר-הכוחות. בפברואר השנה נורה אסלן ב-חצר ביתו ונפגע בשמונה כדורים. שניים מהם פגעו בליסתו. הוא עבר כמה ניתוחים ונקבע לו מיס-מור בלסת. את הניתוח הנוסף מת-כונן אסלן לעבור בחו"ל, בקרוב, כאשר יעבור לגור שם.

יחזקאל אסלן, ששימש 11 ש-ל מים רבות ברשימת ה'11 של פשע המאורגן בישראל, אומר: "אחרי שאסע מכאן, ישאר להם רק מיסמך העשרה."

נעמי ארוזה

המישטרה ברחוב הרכוב. פעם היו היתקלויות איתו, כמו ב-1967, ושוטר במדים עצר אותי לבדיקת רשיונות שיגרתית. אני חיפשתי את המיסמכים שלי. השוטר שראה את השם אסלן, מסר לצי'חנובר במכשיר-הקשר שאני שם.

תוך כדי הצגת המיסמכים, תעור-דתיזהות הרישיונות, הגיע צי'ח-נובר ובא אליי בטענות למה לא מצאתי את המיסמכים יותר מהר. אני מחזיק את כל התעודות בי-בגא' של האוטו, מטעמי בטיחות. האוטו עמד באמצע הכביש, ו-איתן צ'חנובר דרש לעשות עליי חיפוש מדוקדק ליד האוטו. אני

אם אני לא יכול להתקדם ב-ארץ שלי — למה לי להשאר? אני בקשר עם חברים בחו"ל, והם הציעו לי לבוא להסתדר שם. כך שאני נוסע. העסקים שלי ימשיכו להתנהל כאן, בינתיים. יש לי אר-שים אחראים שעליהם אני סומך, והם ינהלו כאן הכל."

"מי סוחב איתו קבלות?"

השיחה התנהלה בשעות-הצה-רים, בשעה 2 בערך באו כמה חברים של אסלן, שהצטרפו אליו. חבריו סיפרו לי כי יחזקאל סובל מיחסה העויין של המישטרה. אשר

יחזקאל אסלן התקשר אליי והזמין אותי לארוחה בשכונת-התיקוה, במיסעדה השייכת לו: שיפודי-התיקוה.

כשהגעתי, אמר שהזמין אותי ככדי לבשר לי על עזיבתו את הארץ. למה ההחלטה הפתאומית הזו? שאלתי. הוא ענה: "אני לא יכול להתקדם כאן, שמים לי רגל-המישטרה לא מפסיקה להטריד אותי."

ביקשתי הסבר יותר מדוייק. הוא אמר: "כל השטיות והפירסומים בקשר לרשימת ה'11 נמאסו עליי. מה, הם לא יכולים להבין שאדם צושה שטיות כשהוא צעיר ואחר-כך נהיה רציני?" "אני לא מתעסק בפשעים. יש לי

יחזקאל אסלן

מאיים לרדת

הצעתי לו להכנס לאיזה חצר, אם הוא מתעסק לחפש. לא רציני לעמוד כך, באמצע הרחוב. התביי-שתי. צ'חנובר אמר שהוא עוצר אותי והוריד לי את השעון והטבעת ש-היו לי על היד, כחשד שהם גנובים. התזכחתי איתו, והוא דרש ממני קבלות של השעון והטבעת. לא היו לי קבלות. מי סוחב איתו קבלות של שעון וטבעת שניקנו לפני שנים? הוא עצר אותי 48 שעות — סתם. ברור לי, שהוא עשה זאת רק כדי להתנכל לי, הרי אין שום סיבה אחרת. לפעמים אני נוסע עם מישהו מכובד, שלא שמע את סיפורי הפשע שמדביקים לי — ואז המדור מתנפל. הם מתנהגים בצורה פרי-אית ועושים בושות. הם מחפשים אותי, וכל אחד שמזכיר את השם

מטרידה אותו — וגם אותם — ללא הרף. שכינורו, השריף של הר-שכונה, ואשר תפקידו לשמור על עסקיו של יחזקאל סיפר כי המיש-טרה עצרה גם אותו ללא כל סיבה באחד הלילות. כשנסע לבלות, הוא סבור שזה קשור ביחסיו עם אסלן. יחזקאל אסלן הסביר, כי עקרונות אין לו דבר נגד המישטרה, ואפילו יש שם אנשים הגונים לפעמים, אך יש כמה הפועלים בצורה ברר-טאלית ולא הגיונית, כמו איש המדור המרכזי איתן צ'חנובר — איתו נתקל יחזקאל כמה פעמים. **אסלן מספר:** איתן צ'חנובר היה מפקח במדור המרכזי. הוא היה יורד על אנשים, והיו עליו תלונות רבות על אלימות כלפי עצורים וגם כלפי אזרחים. לפי השמועות, העבירו את צ'חנור-בר בגלל ההתנהגות שלו לתחתני-

ת סוכנות המשקאות משקה לכל-מיסעדה שיפודי התיקוה: אני יוצא בשכונה כל היום, ובערב גי יוצא לבלות לפעמים. רציני לפתוח עסקים בענף זר, כמו בתי-מלון למשל. דווקא ו במקומות מרכזיים בעיר, אלא ציירות-פיתוח. לא מאשרים לי לזאות ולא רוצים לתת לי ריש-נות. כשהיה לי בית-חרושת לגיינס קריית-שמונה ונכנסתי לכלא ל-לוש שנים — קיוו במענקים. עכשיו, כל אדם שרוצה לפתוח שוהו כמו בתי-מלון מקבל מענק ל-40 אחוז מהממשלה ו-30 אחוז לזאה 15 שנה ללא ריבית והי-זדה. לי פנו עורף בכמה מקומות. י לא חיים שיף שמקבל כל מה יוא מבקש. יום אחד חשבתי לעצמי, ש-